

Šlienavos ir Viršūžiglio parapijų leidinys

“Iš lėto” arba “aukštumoje”, iš anksčiau, iš vaikystės pamėgti žodiai, kuriuos dažniausiai atsakome į klausimą apie tai: “Kaip tavo reikalai?”. Tai šiltas, atviras, neiššaukiantis, minkštas, tarsi artimo žmogaus delnai, kaip atokvėpis pavargus ir vilingas atsakymas..., o, galbūt ir džiaugsmo ar ramybės dovana.

Tai, ko gero, nelabai visada atitinka tikrovę, nes ten, kur “iš lėto” ar “aukštumoje”, turbūt ten – neįdomu, įprasta, tylu, ar taip, kaip turi būti..., arba, atvirkščiai, – triukšminga, tempe, kad norisi sumažinti garsą ar net sustoti.

Toks mūsų atsakymas gal klausiantį nuramina, sugrąžina į tai, kas rūpestingai išsaugota savyje, ir ko nei atimti, nei sutepti, nei išduoti neįmanoma. Gerai, jei tik saugome ir priimame kito gyvenimo turinį...

Iš lėto... Viskas sava tėkme, savu laiku ir tik taip, kaip turi būti.

Sustoju prie rytinio lango, žiūriu į šaltą lauką pro purvo lango šarvais ir galvoju, kad geriau lytų ar snigtų... Viską atnaujintų ar pakeistų už mane. kažkas tai už mane padarytų... Bet nelyja ir nesninga, tad pats turiu prisiversti ir eiti ruošti kelią Gimsiančiam. Ir tau. Iš lėto... Juk dėl to ir esu gyvenantis!

Tariusi su savo kantrybe, prašydamas Dievo jėgų, kad išbūčiau tą išorinį škvąlą, kad nenusileisčiau iki beprasmybės, neapaugčiau abejingumo kiautu taip, kad nejausčiau ir nekreipčiau dėmesio į..., pirma, – gal save.

Kas svarbiausia? Gyventi... Iš lėto. Kasryt vis iš naujo atrandant kaip. Nei viena minutė netapo ilgesnė ar trumpesnė, niekas neatšaukė metų laikų. Tai stabilumas, kuriame iš lėto ar aukštumoje esu... Tad vis savęs klausiu: “Kaip?”

Tam, kad sau atsakyčiau, – turiu savo rytinę kavą, nesiliauju džiaugtis patirtomis patirtimis, nesiliauju laukti šilumos, ir gyventi iš lėto.

Visiems dėkoju, kuriuos prisimenu dar tamsiam ryte. Ir prašau, – neleiskite niekam paversti iš jūsų į ne jus! Tai gali nutikti taip pat iš lėto ar aukštumoje...

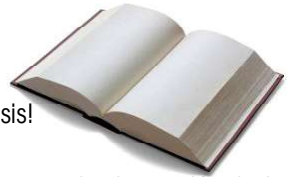
“Viešpaties dvasia
ant manęs;
Jis mane pasiuntė
nešti gerąją naująją
vargdienes.” Iz 61, 1

ŠIO SEKMADIENIO MIŠIŲ SKAITINIAI

Bar 5, 1–9; Ps 125, 1–6; Fil 1, 4–6, 8–11

Pasmės atliepas

Krykštauk ir džiūgauk, nes iškilus tarp jūsu Izraelio Šventasis!

Evangelija pagal Luką (3, 10–18)

Minios klausinėjo Joną Krikštytoją: „Tai ką gi mums daryti?!“ Jis joms sakydavo: „Kas turi dvejus marškinius, tepasidalija su neturinčiu, ir kas turi ko valgyti, tegul taip pat daro“.

Ėjo ir muitininkai krikštytis ir klausė: „Mokytėjau, o ką mums daryti?“ Jis aiškino jiems: „Nereikalaukite daugiau, negu jums nustatyta“. Taip pat ir kariai klausinėjo: „O ką mums daryti?“ Jis jiems sakė: „Nieko neskriausite ir neįdavinėkite dėl pelno, tenkinkitės savo alga“.

Stiprėjant žmonių lūkesčiams ir daugeliui pradėjus spėlioti, ar čia kartais ne Mesijas, Jonas visiems kalbėjo: „Aš, tiesa, krikštiju jus vandeniui, bet ateina už mane galingesnis, kuriam aš nevertas atrišti kurpių dirželio. Jisai krikštys jus Šventąja Dvasia ir ugnimi. Jo rankoje vėtyklė: jis išvalys savo kluoną ir surinks kviečius į klėtį, o pelus sudegins neužgesinama ugnimi“. Dar daug kitų paraginimų jis davė tautai ir skelbė gerąją naujieną.

Evangelijos komentaras:

Kaipgi mums džiaugtis? Ir kodėl gi daugelio krikščionių paveikslas yra toks nepanašus į apaštalo Pauliaus aprašytą krikščionį? Būname liūdni, susirūpinę, įtariai žvelgiame į kitus žmones, jau nekalbant apie mūsų nepasitikimų netikinčiais žmonėmis...

Kaipgi mums džiaugtis? Nejaugi privalome užmerkti akis prieš tiesą apie save ir pasaulį, teigdami, jog viskas gerai? Žinome, kad ne. Jėzus yra Tiesa, ir tik Jame galime rasti trokštamą džiaugsmą. Ar gali problemos ir tas blogis, kuris supa mus, trukdyti džiaugtis? Taip. Tačiau dažniausiai mūsų problema visiškai ne ta, kad matome nuodėmę savyje ir mus supančiame pasaulyje, bet bėda ta, kad visų pirma matome tik save arba vien tik blogį. Žiūrime į save ir galvojame apie save; arba jokios šviesos, jokio gėrio nematome (ogal ir jau nenorime matyti?). Esame per daug užsidarę ar egoistiški. Gal net džiaugsmą bandome rasti tik sau. Mažai dėl kito ir pačio Dievo... Gal taip įpratę?

Apaštalas Paulius mums liepia: džiaukitės! Kviečia gyventi džiaugsmu, nepaisant esamų išbandymų ir sunkumų. Kaip galime gyventi suspausti baimės būdami tikri, jog Dievas yra arti? Štai Paulius rašo iš kalėjimo, keturis savo laiškus (Efeziečiams, Filipiečiams, Kolosiečiams ir Filemonui) (61–63 m.)... Kažkodėl jis neliūdi, priešingai, yra pilnas džiaugsmo. Tame džiaugsme jis nori pamatyti žydinčią krikščionių bendruomenę. Jo džiaugsmas kyla iš tvirto pasitikėjimo, jog Dievas visada šalia. Jo džiaugsmas yra gaivinamas vilties. Būtent, Dievas yra ir visada turėtų būti mūsų džiaugsmas.

Tad kaipgi mums vis dėlto atsiversti? Jonas Krikštytojas kviečia pakeisti savo gyvenimą. Jono pasiūlymai paprasti, kaip paprasti visi evangeliniai patarimai, tačiau mums nepavyksta jais sekti. Neišleiskime iš akių toliau einančių Jono Krikštytojo žodžių: „Ateis už mane galingesnis.“ Štai čia džiugi žinia! Čia mums džiaugsmo šaltinis! Ateina stipresnis. Už ką stipresnis? Stipresnis už blogį, už mane patį. Ateina stipresnis, kuris mums padeda. Ateina tas, kuris yra mūsų kaip krikščionių džiaugsmo priežastis. Jis atėjo ir visada ateis ten, kur nėra Jo, kur Jo nebuvo, kur nesijaučia Jo karalystės savitumo. „Jo rankoje vėtyklė; jis išvalys savo kluoną...“ Išvalys mane, tave ir visą pasaulį. Jėzus ateina nešinas gėriu kiekvienam ir viskame. Laukiant Jo visada galiu atrasti džiaugsmo!

Šia šilta žinia ir kvietimu džiaugtis pradedamas trečiasis advento sekmadienis, kuris lotyniškai vadinamas *Gaudete* – džiaukitės.

Vis arčiau priartėjant prie Jėzaus gimimo šventimo, puiki proga atrasti ir atpažinti save kaip vietą, kurion Jis ateina. Tai gal panašu į persijojimą savęs... Tai ne lengvas ir ne kasdieninis darbas, nes sijojant teks atsakyti liūdesio, pykčio, įtarimų, puikumo, konkurencijos... Pasilikti savyje tik tai, ką norėčiau parodyti ir Svečiui.

**Aktorė Dalia Morozovaitė:
“Linkiu pamiršti, kas buvo bloga,
paleisti nuoskaudas,
atleisti ir mylėti.
Nieko daugiau, tik mylėti.”**

***Ar turite mėgstamiausią ar įsimintiniausią savo
karjeros vaidmenį?***

Įdomi ir vertinga patirtis su kiekvienu režisieriumi. Repeticijos įstringa ilgam. Labai patikdavo dirbti su režisieriumi Algirdu Latėnu. Jis buvo mūsų kurso dėstytojas. Su juo būdavo labai įdomu. Turbūt jis mane ir pažinojo geriausiai. Juk augino mus – savo studentus. Algirdas Latėnas – mano kraštiečio. Sakydavo mums, kad atvykę iš mažų miestelių studentai – tarsi nešlifuoti deimantai. Esu dėkinga dėstytojui už meilę ir pagarbą, už tai, kad padovanojo aktorystės pamatus.

Įsimintiniausias kūrybinis procesas buvo su a. a. Eimuntu Nekrošiumi. Man pasirodė, kad jis yra kūrėjas, kuris neprimetinėja savęs, bet kaip tikras mokytojas išskleidžia savo mokinį. Prisimenu, kai vienos repeticijos metu jis mane pagyrė: „Dalia, tu profesionalė.“ Nuščiuvau, niekas man to nebuvo pasakęs. O po kokių dviejų savaitių – triuškinanti replika: „Blogas tas tavo teatras, Dalia...“ Išgirdus tokį vertinimą, atrodo, gali skradžiai žemę prasmegti. Bet argi aš taip pasikeičiau per naktį? Įdėmiai klausau, ką man sako žmonės. Mąstau. Svarsčiau, ką man tai reiškia. Nešiausi į maldą šią patirtį. Supratau, kad joks žmogus manęs nesutryps, ir niekas neišskels į padanges. Priėmiau tai kaip provokaciją, tačiau gerąją prasmę.

Žodžiai gali žėisti, bet gali ir gydyti. Iš meistro gavau dvi pastabas. Jos man padėjo atrasti tiesą apie save. Suprantu savo niekingumą, menkumą, mažumą tik Dievo atžvilgiu. Bet kartu aš esu dalis Jo, todėl vertinga, reikalinga. Kažką reiškia mano kvėpavimas, buvimas ir kūryba. Jeigu esu čia, vadinasi, savo buvimu perteikiu autentišką mąstymą, veikimą. Tikiu, kad nieko nėra atsitiktinio. Jei jau susitikom, tai ne tik aš mokausi, bet ir kitas žmogus. Režisierius, kūrėjas, sūnus, draugė, bendradarbis... Vyksta mainai. Suvokiau savo vertę. Ir ėmiau kitaip vertinti kito buvimą šalia. Mes nesam marionetės. Juk viskas priklauso nuo mąstymo.

Anksčiau nemokėjau, nediršau sakyti žmogui, kuris man yra lyg vedlys, ką jaučiu, ką mąstau. Baimingas paklusnumas. Nedažnai būnam tiesoj ir su savo mylimu, brangiu žmogumi. Kad ir su vaiku. Tam, kad nurimtų, stengiamės visada patenkinti jo norus. Bet ar taip neauginam egoistų? Ko gero, tai kyla iš sužeistumo. Juk ką transliuojam, tą ir gaunam. Stengiuosi padėti sau. Įsiklausau į save. Užduodu klausimą, kaip aš noriu būti. Režisierius ir aš, kaip aktorė, esame lygiaverčiai kūrėjai. Susitikimai su skirtingais režisieriais mane labai praturtina. Gera būti tarp menininkų. Jie daug laisvesni ir nebijo išreikšti savęs.

O aš atradau savyje talentą išreikšti savo jausmus. Ne tik išreikšti – ėmiau jausti ir ką kitas jaučia man. Man nesunku pasakyti kitam, kad jaučiu jo pyktį. Noriu atvirai kalbėti, kad išsiaiškinčiau, ar kitas žmogus tikrai pyksta ant manęs. Abiem labai palengvėja, nes galime pasakyti, atsiprašyti, paneigti. Galvoju, kodėl taip mažai kalbamės apie tai, ką išgyvenam. O juk esam gavę kalbos dovaną! Ko gero, mus stabdo baimė pažinti kitą žmogų, baimė atsiverti kitam. Dabar per gyvenimą einu atvirai. Atvirumas kainuoja, tačiau tokiu būdu jaučiuosi griauianti sienas, turbūt pirmiausia – savo. Kas mums iš tų sienų? Manau, kad atvirumas – Dievo dovana. Nesinori užkasti talentų. Dievas man pirmiausia – santykis. Kokie gali būti santykiai ar kūryba, jei esame apsitvėrę tvoromis?

Jėzaus Gimimo (ŠV. KALĖDŲ) šventimo tvarka

Šlienavos bažnyčioje:

- Kūčių vakaro Eucharistija – 21 val.
- Kalėdų dienos Eucharistija – 12 val.
- Antros Kalėdų dienos Eucharistija – 12 val.

Viršužiglio bažnyčioje:

- Kalėdų dienos Eucharistija – 10 val.

*Planuokime, susirinkime, švęskime Dievo Sūnaus Jėzaus Gimimą!
Savo namuose su savais; savo namuose – Bažnyčioje, su saviškiiais
bendrame jausme ir tikėjime; savo aplinkoje su visais krikščionimis!*

Kalėdinis paštas bažnyčiose

Šlienavos ir Viršužiglio Bažnyčios kviečia iki šv. Kalėdų rašyti laiškus, sveikinimus vienas kitam. Bažnyčioje rasite laiškam skirtą dėžutę, taip pat (norintiems rašyti bažnyčioje) atvirutes, vokus, rašiklius. **Ant voko nepamirškite užrašyti adresato vardo ir pavardės!**

Labai gera gauti laišką! Tad ir rašykime! Laiškus gausime per šv. Kalėdas.

Rarotos advente (maldavimai, kreipiantis į Švč. M. Mariją)

Advento laikotarpyje Bažnyčios liturgija pasipildo ir Rarotų maldavimais. **Šios pamaldos Šlienavos bažnyčioje vyksta sekmadieniais 8.30 val., prieš rytines šv. Mišias,**

Tad kviečiame susirinkti ir kartu dalyvauti šioje adventiškoje maldoje.

Kalėdaičiai

Kalėdaičius (duoną), kuriais savo šeimose dalinsimės švęsdami Jėzaus gimimą, galime įsigyti bažnyčioje arba pas kleboną namuose.

Ši kalėdinė, kūčių stalo duona (dar mes liaudiškai vadiname *plotkelėmis*), yra pagrindinis Kūčių valgis. Plotkelės dalinimės, mes dalinamės pačio Dievo dalinimusi su mumis. Jis pasidalino su mumis savo Sūnumi. Dalindamiesi, mes tai liudijame ir džiaugdamiesi švenčiame.

Ši duona nėra pardavinėjama! Ji dalinama bažnyčioje dovanai. Visos Jūsų aukos, kurias Jūs skirate bažnyčioje, yra tik Jūsų pačių asmeninis sprendimas (kas nėra būtina!).

Advento rekolekcijos kartu su Švč. Sakramento adoracija, Šlienavoje

Besiruošdami Šventei, reikalinga ir stabtelėti, kad susigaudyti, save pajauti, suprasti kam ruošiuosi, kaip turėčiau ruoštis, kaip būtų jauku Dievo Sūnaus Jėzaus gimimą švęsti.

Gruodžio 21 dieną, šeštadienį, tokiam stabtelėjimui ir kviečiame. Šlienavos bažnyčioje, po 10 val. Eucharistijos šventimo iki 13 val., vyks Švč. Sakramento adoracija, kurios metu turėsime galimybę švęsti Susitaikinimo sakramentą (išpažinti) ar pabūti kartu su Dievu.

Visoje ruošoje kažkiek laiko, bent valandėlę, skirkime Tam, kurio gimimą ruošiamės švęsti.

“Carito” akcija “Gerumas mus vienija”

Kiekviename Advente, “Caritas” organizuoja savą gerumo akciją. Šiame Advente, dalyvaudami šioje akcijoje, paremsime Glinių šeimą, pagelbėsime jų sūnui Adrijanui. Ačiū Jums!

Klausimai ir atsakymai apie krikščionišką mūsų gyvenimą – ALFA KURSAS

Šlienavos parapijos namuose, sekmadieniais, po 13 val. Eucharistijos šventimo vyksta ALFA KURSAS. Vedėjas: Vytautas Salinis. Kviečiame visus!

Šlienavos Švč. M. Marijos Apsilankymo parapija. Adresas: Žaliųjų g. 23, LT-53143, Šlienava, Kauno r.

Tel.: 8 688 37142, el. paštas: rimas.pilypaitis@gmail.com;

Parapijos banko sąskaita: Šlienavos Švč. M. Marijos Apsilankymo parapija; jm. kodas: 191289430,

AB “Swedbank” bankas, sąskaitos Nr. LT367300010002243406.

Leidinių paruošė kun. Rimas.